

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๒๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

น้ำใจให้อภัยสำคัญมาก

ทางโรงพยาบาลหนักมากนะเรา คือช่วยจริงโรงพยาบาล เวลาที่ช่วยไปแล้วดูเหมือนสองร้อยกว่าโรง โรงพยาบาลนี้มันมีหลายแง่หลายกระทง ไม่ใช่ของง่าย ๆ นะ โรงพยาบาลนี้ เครื่องมือแพทย์ แล้วพวกตึกพวกกรวดพวกธา พวกอะไร บางแห่งขึ้นอยู่กับสถานที่ด้วย คับแคบ พอซื้อได้เราก็ซื้อขยายให้ ขยายให้ อย่างนั้น ไปแต่ละแห่งนี้ก็ สอนหมอสอนพยาบาลด้วยนะ ไม่ใช่ไปธรรมดา ถ้าที่ไหนเราลงแล้วก็สอนละ ส่วนมากเราไม่ค่อยลงรถนะ เอาของแล้วเราไปเอง ไปโรงนั้นโรงนี้ วางเมื่อไรก็ไป บางทีถ้าไม่ ควรลงรถเราก็ไม่ลง เอาของลงแล้วไปเลย

ถ้าลงรถนั้นละสอน มีเรื่องถึงได้ลง สอนอบรมพยาบาล หมอด้วย คนไข้เขาเข้ามาหาเรา เขามีความมุ่งหมายอย่างไร ๆ ชี้แจงให้ทราบ ผู้ที่ได้รับความทุกข์ความทรมานใจ ตลอดถึงร่างกายของเขาเราจะปฏิบัติปฏิบัติสันทัดต้อนรับเขาอย่างไร สอน สุดท้ายก็มาลงมารยาท มารยาทระหว่างหมอกับพยาบาลที่จะปฏิบัติต่อคนไข้ นั้น มารยาทเป็นสำคัญ ยาขนานนี้เข้าก่อน ถ้าขนานนี้ทิ้งไปแล้วโรคทุกอย่างเบาลง หายลง ถ้ายาขนานนี้กระเทือนใจแล้วเอายาเทวดามาเขาก็ไม่ยอมรับ เข้าใจใหม่ละ

มารยาทสำคัญมาก เราก็ไปสอนหมอ ทำวิธีให้เห็นด้วย เวลาเข้ามา เป็นอย่างไร ป้า น้ำ อะไร ๆ ว่า เพชรบุรีสู้เราไม่ได้ เวลาเขามาทำหน้าที่บั้งใส่เขา โอ้ย มันมีหลายแบบ เขามาฟุ้งเป็นฟุ้งตายแล้วทำหน้าที่บั้งใส่เขา ต่อจากนั้นก็ว่า มาอะไรอย่างไร ชูเลย สอนหลายแบบนะ พวกคนไข้มานี้เขามาฝากเป็นฝากตายต่อเรา สำคัญที่สุดคือน้ำใจที่จะปฏิบัติต่อเขา ในขั้นเริ่มแรกคือน้ำใจ ยาขนานแรกคืออันนี้เอง ก็บอกแล้ว ยาขนานแรกคือกิริยามารยาทเข้าสู่คนไข้ สอนหมอดั้นแหละ

เราได้ช่วยทุกวิถีทาง ในคราวนี้ช่วยจริง ๆ จนกระทั่งไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวเลย มีเท่าไรทุ่ม ๆ ออกหมด ๆ ดังที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคเหล่านี้ ออกทั่วประเทศเขตแดน ออกตลอด สำหรับเรา เราพูดตรง ๆ เราพอ ทางจิตใจก็พอ ทางวัตถุสิ่งของบรรดาพี่น้องทั้งหลายมาบริจาค มากน้อยเพียงไรเต็มวันหนึ่ง ๆ วัตถุเหล่านี้แจกอีก ๆ เราช่วยอย่างนั้น สำหรับใจเรา เราพูดจริง ๆ พอทุกอย่างแล้ว ดิฉันนี่เพื่อบรรดาพี่น้องชาวไทย อุตส่าห์พยายามช่วย ๆ ได้มากน้อยเพื่อโลกทั้งนั้น ไม่ได้เพื่อเรา

เห็นบรรดาพี่น้องทั้งหลายมาวัดมาวา ทำบุญให้ทาน ได้ยินเสียงอรรถเสียงธรรม หลวงตาก็รู้สึกว่ามีอุปนิสัยดีกับบรรดาพี่น้องทั้งหลาย เรื่องกระแสของธรรมนี้ คำว่าธรรมนี่คือทานก็เป็นธรรม ศีลก็เป็นธรรม การได้ยินได้ฟังอรรถธรรมทั้งหลายก็

เป็นธรรม รวมเข้าสู่ใจดวงเดียว ใจดวงนี้รับมหามงคลเข้าสู่ตัวเองแล้วก็ทำตัวเองให้เย็น แล้วกระจายทั่วไป คำว่าธรรมเข้าที่ไหนนิมไปหมด

เราพอใจได้เห็นพี่น้องทั้งหลายเข้าสู่วัดสู่วา ฟังอรรถฟังธรรม ทำบุญให้ทาน นี่เป็นนิสัยของมนุษย์ชาวพุทธเราโดยแท้ อันนี้เป็นชาวพุทธโดยแท้ มนุษย์สมบูรณ์แบบคือมนุษย์ที่มีศีลมีธรรมเรียกว่ามนุษย์สมบูรณ์แบบ มนุษย์สักแต่ชื่อเฉยๆ จิตใจโหดร้ายทารุณ กิริยาแสดงออกเหมือนเปรตเหมือนผี เหมือนยักษ์เหมือนมาร อย่างนั้นใช้ไม่ได้เลย มนุษย์ประเภทนี้เป็นภัยต่อส่วนรวมมากที่สุด มนุษย์ผู้มีศีลมีธรรมไปที่ไหน ประสานกันได้เลย ประสานกันได้หมด

ธรรมนี้เป็นเครื่องประสาน ไม่รู้จักชื่อจักนาม บ้านเกิดเมืองนอนอยู่ที่ไหนไม่รู้ แต่ความดีเข้าถึงกันประสานได้หมดเลย นี่ละธรรมท่านจึงว่าเป็นเครื่องประสาน ตายใจกันทันทีผู้มีธรรม ตายใจๆ ถ้าไม่มีธรรมนี้ไว้ใจกันไม่ได้ง่าย ๆ นะ ก็เคยพูดให้ฟังแล้วถ้าไม่มีธรรมแม้แต่ผิวกับเมียทะเลาะแตกกันได้ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่มีธรรมเสียเท่านั้นแตกได้ ถ้าต่างคนต่างมีธรรมตายใจกันได้ ไว้ออกไว้ใจกันได้ นี่ก็คือธรรมประเภทหนึ่ง แล้วเย็นไปหมด นี่ธรรม

พระพุทธเจ้าสอนไว้ให้พอดีพอดีทุกอย่าง จึงเรียกว่าธรรม อะไรขาดจากธรรม ไม่ใช่เป็นของพอดี เป็นสิ่งทำลาย เป็นสิ่งที่จะทำให้บกพร่อง ท่านจึงเอาธรรมออกทางเลย ให้ได้พากันพิจารณาให้พอดีพอดี ธรรมนี้ไปที่ไหนพอดีๆ ตลอดไปเลย คำว่าพอดียังเป็นขั้นๆ พอดีขั้นนี้ ขั้นสูง พอดีขั้นเลิศเลอ ใจสำคัญ โลกเราอยู่ได้ด้วยกันนี้ คือความเห็นอกเห็นใจกัน ความเสียสละต่อกัน ให้พี่น้องทั้งหลายจับอันนี้ไว้ให้ดีนะความเห็นอกเห็นใจกัน ความให้อภัยกัน นี่สำคัญมาก

อย่าไปยึด หรือยกโทษยกกรรมเขา มองดูคนมองดูตั้งแต่ความดี-ความชั่วของเขา ไม่มองดูความดี-ความชั่วของตัวเอง เสีย คนเราถ้าชอบมองนอกๆ แล้วคนนั้นเป็นตัวภัยตัวพิษ มองแล้วแทนที่จะยกยอสรรเสริญเขากลับคอยดูถูก หาช่องว่างเขา เขาดีอย่างอื่นมาขนาดไหน เอาไม้ขีดไฟเป็นไฟของตัวเองหาเผาเขาๆ แล้วกรรมก็มาหาตัวเอง คนเช่นนี้ไปที่ไหนไม่มีใครคบค้าสมาคม ไปด้วยน้ำใจกว้างขวาง น้ำใจให้อภัยสำคัญมากนะ

คบกันต้องเห็นอกเห็นใจกัน ใจเขาใจเราเป็นธรรมชาติที่รู้สึกเหมือนกันหมด คำว่ารู้สึกอยากรู้ของดีของดี ของเป็นที่พึงใจ ของไม่พึงใจนี้ไม่มีใครอยากรับอยากทราบละ ไม่มีใครอยากต้อนรับนะของไม่ดี ให้แสดงต่อกันด้วยน้ำใจ มนุษย์เราอยู่ด้วยกันด้วยน้ำใจ วัตถุประสงค์ของทั้งหลายเหล่านั้นเป็นเครื่องเสริมน้ำใจของเราทั้งนั้น ถ้าน้ำใจไม่มี

แล้วมีอะไรก็ไม่มีความหมาย ขอให้เข้าใจดีเถอะ มีมากมีน้อยเย็นไปตามๆ กันหมด น้ำมหาสมุทรทะเลหลวง คือน้ำที่ไหนๆ ที่ว่าใหญ่ที่สุดในโลกสู้น้ำใจไม่ได้

น้ำใจนี้กระจายทั่วโลกดินแดน อย่างน้ำใจพระพุทธเจ้า-น้ำใจพระอรหันต์ กระจายทั่วครอบโลกธาตุ สำหรับน้ำมหาสมุทรมิชอบมีเขตมีฝั่งมีผา น้ำพระทัยของพระพุทธเจ้าและน้ำใจของพระอรหันต์ครอบโลกธาตุไปเลย ไม่มีฝั่งมีผา ครอบไปหมด น้ำอันนี้เลิศเลอกว่าน้ำทั้งหลาย ให้พากันจำเอาไว้ เพราะฉะนั้นจึงให้แสดงน้ำใจที่มีอยู่ ของตัวเองต่อกัน ต่างคนต่างมีน้ำใจต่อกันแล้วไปไหนสมานกันได้หมดมนุษย์เรา เราจำเป็นอะไรต้องไปหาชื่อทานามเกิดบ้านไหนเมืองไหน ที่เกิดที่ไหน เกิดที่ไหนมัน เกิดได้ด้วยกัน สัตว์ก็เกิดได้ มนุษย์ก็เกิดได้ ในน้ำบนบกสัตว์เกิดได้ทั้งนั้น ไม่สำคัญ มารวมอยู่ที่น้ำใจคือมนุษย์เรา ให้บำรุงรักษาน้ำใจตนเองและบำรุงรักษาน้ำใจคนอื่นด้วยการประสาน ด้วยการเห็นอกเห็นใจกัน เฉลี่ยเพื่อแม่มีเท่าไรก็เจือจานกันไป นี่คือน้ำใจอันนี้อยู่ด้วยกันแล้วเย็นไปหมด ไปที่ไหนเย็นหมด วันนี้พูดเพียงเท่านี้

วันที่ ๒๒ ธันวาคม นี้ ทองคำเข้าวันนี้ได้ ๑๒ บาท ๒๕ สตางค์ ทองคำตั้งแต่วันที่ ๗ ถึงเข้าวันนี้ได้ ๘ กิโล ๑๖ บาท ๕๘ สตางค์ ไม่ใช่บ่อยนะได้ ๘ กิโลแล้ว แล้วทองคำที่หลอมแล้ว ๑๙๖ กิโล ๑ บาท ๕๑ สตางค์ และทองคำที่ยังไม่ได้หลอม ๒ กิโล ๔๕ บาท ๙ สตางค์ รวมทองคำที่หลอมแล้วและยังไม่ได้หลอม เป็น ๑๙๘ กิโล ๔๖ บาท ๖๐ สตางค์ ถ้ารวมกับ ๓๗ กิโลครึ่งที่มอบคลังหลวงแล้วนั้น เป็นทองคำ ๒๓๖ กิโล ๑๓ บาท ๗๑ สตางค์

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz